hoidjust, kui tal haigest kohtal pahemal käe nimetiss, jõrmu
katkub või vajutab, ära kaotada.

3.) Et elajad juwel korjas ei jookseks, peab konjane uuel
aastal iga elaja jaho peale wiis noolt lund kandma.

4.) Kui juwel aastal noorterahwas esiti teise peresse tuleb
parmaks talle pofflad kaelal (halb õnn); kui meeste
rahwas tuleb, siis wõetakse tal ilusasti wastu, antakse süüa
ja juua. (tähendab häädt õnne.)

5.) Kui peremees kellegile wilja müüb ehk laenab, siis wõtab
tal iga koti pealt jalaja ja paneb jalge taga, et wili
hästi kasuks läheks.

6.) Wanal aastal ei tohi ahi leiwast tühjaks jääda, sest
peab uue aasta lõunaeval leiba tegema, muidu jääb pä
leiwast tühjaks.

7.) Kui inimene õõsel magades suu lahti hoiab ja kui talle
jääb jurest juhtub juhtu paistma, siis jääb tal kuu-tõbesse

8.) Kui inimene õõsel unes näeb, siis peab tal selle külje pääl
jõämal, kus tal une nägemise ajal oli, muidu unub uni ä

9.) Kui inimene nõnda juhtub magama, et kuu walgus
läbi aia tal pääle paistab, jääb tal kuu-tõbesse.

Siin saadan „ühesajad kasuks" 7 juttu, 22 mõistatust ja
9 pimeti wana uskus. Tutwustele olen juurde tähendanud, kes
juust nad on ülesse kirjutatud, kuid kahjuks olen paari uuema
inimese suust kuulnud, kes isegi ei tea selle eest nõnd neid kuulda
on. Palun siis kui sedasi wäärest saadetust kahjuks wastu
esimeste saadetiste juurde lisada!

Annsfäres E. L. Õunapuu

E. L. Õunapuu
Jõrma kihelk.

Künnes karol pag. 467.

Karlshof 18 13/III 95.

Saadud 18 22/III 95.

Laulud.

W

1.

Õnnekene, nemmekene!
Muile antsid muidu tõõda,
Tulasele juuksi tõõda,
Päilesele päewa-tähti,
Mulle tõõda hõbbuneela:
Anid haidu, kanad kaitsta,
Lehtsajalaid lepitada,
Warrasjalaid waigistada. —
Ajasin ma anid aule,
Keeritsin kanad kesale,
Lehtsajalaid lepikesse,
Warrasjalaid wainulla, —
Lehtsin mahti õnnelemmi...
Seal minni tiirasin Tiin kuue,
Anne rookas kaunelesin,
Mari wõitsa wõdemistasin.
Tuli kulli kurjas küüsi,
Ajas mu anid wesilta,
Keeritas kanad kesalta,
Lehtsajalaid lepikesta,
Warrasjalaid wainulta!